

Gade (SF):

SF støtter aftalen og vil gerne medvirke til en hurtig udvalgsbehandling, så Danmark hurtigt kan få afsluttet ratificeringen.

Under forhandlingerne har vi fra SF's side bestandig presset på for at få en aftale, som var så imødekommende som overhovedet muligt over for EFTA-landene – forstået på den måde, at en EØS-aftale også skulle afspejle vort grundsyn om et mere åbent og mere fleksibelt europæisk samarbejde.

Og når jeg vender mig til indholdet i aftalen, synes jeg helt bestemt, at man kan sætte nogle fingre på aftalens indhold i netop den sammenhæng. Jeg forstår godt den kritik, der er fremkommet i en del EFTA-lande af, at de har for lidt indflydelse ved ændringer i direktiverne. Fra SF's side har vi ønsket, at disse lande skulle have en betydelig indflydelse ved ændringer af direktiverne, og det er også vores opfattelse – og har været det under hele processen – at EFTA-landenes indflydelse i forhold til Domstolen er alt for ringe. Man burde også have været mere imødekommende i diskussionen om de problemer, der opstår, når miljøet og det indre marked kolliderer; også her burde EFTA-landene have haft større sikkerhed for at kunne håndhæve deres miljøsynspunkter. Det er i hvert fald nogle af de kritikpunkter, man bør fremføre mod indholdet af aftalen.

Jeg synes også, at nogle EF-lande har vist alt for ringe vilje til at være imødekommende over for EFTA-landene. Det er ikke nogen stor kritik af den danske regering, som jo har ligget i den bedre ende under forhandlingerne, bl.a. fordi vi jo alle sammen har været enige om, at det var vigtigt at få sådan en aftale på plads.

Nu ligger aftalen her, og vi skal tage stilling til, om vi ønsker en sådan aftale eller ej. Det gør vi naturligvis; der har ikke været tvivl om SF's stilling ud fra et overordnet ønske om at være med til at skabe et bredere og mere fleksibelt europæisk samarbejde, selvfølgelig også på baggrund af, at EFTA-landene faktisk har ønsket at indgå en sådan aftale.

Fra nogle sider er det blevet sagt, at aftalen giver adgang til et EF-medlemskab for disse lande. Selvfølgelig kan man fremføre, at hele den øvelse, der ligger i EØS-aftalen, selvfølgelig vil lette optagelsesforhandlingerne for de lande, der vil være medlemmer af EF, det er

klart nok. På den anden side synes jeg ikke, man skal bagatellisere aftalen i sig selv. Aftalen har en værdi i sig selv, det vil jeg godt understrege her. At den så også er en del af en forberedelsesfase for de lande, der ender med at blive medlemmer af EF, er et andet element ved aftalen.

Vi ved, at de nordiske lande med undtagelse af Island nok alle vil søge optagelse i EF, men vi ved på den anden side ikke, hvordan det vil gå, hvor fleksibelt EF vil være. Jeg håber, at EF vil vise sig fleksibelt, have forståelse for, at de nordiske lande har forskellig udgangsposition og derfor også vil ende med at bede om nogle forskellige ordninger i forbindelse med deres EF-medlemskab. Jeg vil gerne understrege her, at i den periode, der vil gå, indtil spørgsmålet om medlemskab er afklaret, kan det være vigtigt, at vi som danskere overvejer en nordisk koordination, inden man skal vedtage nye direktiver. Nogle her i salen kan huske, at Markedsudvalget i 1986 tog en rejse til de nordiske lande bl.a. med henblik på at diskutere med dem, om der var behov for at samarbejde noget mere på nordisk plan, når der var direktiver, der skulle vedtages. Og man kan jo sige, at der med en EØS-aftale, hvor EFTA-landene efter min mening har fået for lidt indflydelse, er et perspektiv i at etablere en nordisk koordinering i forhold til ændringer af direktiver. På områder som miljø i forbindelse med det indre marked er det jo oplagt, at det ville være interessant for Danmark at kunne sige: Jamen vi taler på alle de nordiske landes og dermed EFTA-landes vegne, når vi fremfører et synspunkt i forbindelse med ændringer af direktiver.

Annette Just (FP):

Så kom det endelig, det store forlig mellem EFTA-landene og EF. Man kunne kalde det de tusind forligs bog. Den er jo også blev tyk.

Fremskridtspartiet går selvfølgelig ind for, at vi skal ratificere denne EØS-aftale hurtigst muligt. Men vi erkender også, at det er en kompromisernes mulighed, og derfor er det altså for EFTA-landene et skridt på vejen ind i EF. Det ser vi på med stor glæde, fordi vi tror på frihandelsområdet, vi tror på det indre marked – derom ingen tvivl!

Vi mener også, at det er den rigtige udvikling, EF er ved at give sig ud på, fordi det er